

af vor Bedrift, som vi ellers kunde have faaet, ligesom det ogsaa har været til Skade for Byernes Befolkning, som ikke har kunnet faa saa gode og billige Fødemidler, som de under andre Omstændigheder havde kunnet faa. Naar endda Hensigten med Accisen — jeg kalder nemlig Kød-kontrolafgiften Accise — havde været at skaffe Befolkningen her i Kjøbenhavn og Købstæderne sunde og gode Næringsmidler, havde det kunnet passere, men det viser sig, at man kun har indført en Afgift, der vistnok har givet et klækkeligt Overskud for Kommunekassen. Vi have jo nu i saa mange Aar betalt til Kjøbenhavn og i de senere Aar ogsaa til Købstæderne; det beløber sig jo, som det fremgaar af Kommissionsbetænkningen, i Gennemsnit til 226,000 Kr. aarlig i den Tid, de have haft denne Kødkontrol i København. Der kan naturligvis tvistes, om det er Producenterne eller Konsumenterne, der have betalt dette Beløb, det er vel vanskeligt at afgøre, men vi kunne dog sige saa meget for Producenterne Vedkommende, at vi maa betale Afgiften, og vi kunne alligevel ikke fremtvinge en eneste Øres Forhøjelse paa Pundet. Jeg er derfor tilbøjelig til at tro, at det er Producenterne, som have maattet betale Kødkontrollen.

Derfor ser det underligt ud, at naar vi have betalt denne Skat i saa mange Aar, skulle vi nu betale en Eksportskat for at blive af med den igen. Thi dette gaar Lovforslaget jo ud paa. Ifølge Lovforslagets § 13 skal der jo gives Erstatning til Slagtehusene i Købstæderne, som lide Skade ved Indførelsen af Kødkontrollen, og dette finder jeg ikke er rigtigt. Nu have vi, som sagt, haft denne Skat i saa mange Aar, og jeg synes ikke, at der er Rimelighed for, at vi skulle give en Ekstraskat for at blive af med den. Derfor vil jeg henstille til det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, at denne Afgift i alt Fald bliver sat saa lavt som muligt, hvis den ikke helt kan undgaas. Naar Byerne fik en rimelig Betaling for det, deres Slagtehusene have kostet dem at opføre — Grunden have de jo altid, — den har jo den samme Værdi, den kan ikke saadan regnes med her — saa maatte det være nok. Jeg vil derfor anbefale det kommende Udvalg, at denne Afgift bliver sat saa lavt, som det paa nogen mulig Maade er muligt.

Der er en enkelt Del af Forslaget, som jeg kunde have Lyst til at tale et Par Ord om. Jeg skal gøre det ganske kort og ellers ikke komme ind paa Enkelt-

hederne, da forskellige Medlemmer have talt om det. Det er dette, at der ifølge Lovforslaget jo bliver 3 Klasser: 1ste Klasse, det, vi kalde 2den Klasse, betingelsesvis spiseligt Flæsk, og endelig det, som fuldstændig skal tilintetgøres. Men naar vi nu se paa vore Andelsslagterier, have vi jo meget Flæsk, som, hvis vi fik en Statskontrol, absolut ikke vilde kunne faa 1ste Klasses Stempel, jeg skal f. Eks. nævne blødt Flæsk. Men det viser sig, at dette Flæsk kunne vi alligevel temmelig godt for en stor Del sælge i England, men naar det faar 2den Klasses Stempel, tror jeg ikke, det vil være let at faa det solgt derovre, det vil i alt Fald være til stort Tab for os. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) rørte ved dette Punkt og forlangte Flæsket delt i 4 Klasser, og det kan jeg egentlig ogsaa godt være med til, og jeg haaber, at der vil blive taget Hensyn dertil, naar nu Lovforslaget kommer i Udvalg. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa de andre Spørgsmaal, men jeg mener, at der her er et Grundlag, som er godt at arbejde videre paa, og som, naar der bliver tilføjet adskillige Rettelser, vil kunne blive til en Lov, der kan være til Gavn for os alle sammen.

Sloth: Jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg er en principiel Modstander af dette Forslag i dets nuværende Skikkelse og under de nuværende Forhold, men jeg beder udtrykkelig understreget disse Ord: „*under de nuværende Forhold*“. Dette gør maaske, at der er mindre Grund for mig til at optage Tingets Tid, især da der nu har været en snart 2 Dages Forhandling, og jeg skal derfor heller ikke gøre det langt. Jeg skal undlade at svare de forskellige ærede Medlemmer og væsentligst rette mine Bemærkninger til den højtærede Minister, og jeg skal tillige forsikre den højtærede Minister om, at jeg skal tale saa sagligt, saa roligt, saa lidenskabsløst, som det er mig muligt, og uden Spor af personlig Antipati enten mod den højtærede Minister eller mod Kommissionen, der har udarbejdet Forslaget. Men dette forhindrer selvfølgelig ikke, at jeg maa fremføre mine Argumenter efter min Opfattelse.

Jeg maa imidlertid begynde med at bringe den højtærede Minister en Tak for hans uforbeholdne Udtalelser om hans Standpunkt til Spørgsmaalet om Udførsel af levende Kvæg, og saa er der for øvrigt ingen Grund til at tale om fejlagtige Følelser og forandrede Anskuelser, naar